

Sygn. akt I C 115/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017r.

Sąd Rejonowy w Gdyni, Wydział I Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Adrianna Gołuńska-Łupina

Protokolant: st. sek. sąd. Iwona Górską

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko H. M.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. na rzecz pozwanej H. M. kwotę 3617 zł. (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

Sygnatura akt: I C 115/17

UZASADNIENIE

W dniu 22 listopada 2016r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) 211 z siedzibą we W. wniósł pozew przeciwko H. M., domagając się od pozwanej zapłaty kwoty 26 457,17 zł wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że wierzytelność dochodzona przez niego wynika z umowy zawartej w dniu 23 lutego 2007 roku między pozwaną a (...) S.A. Pozwana nie spłaciła zaciągniętego zobowiązania. Wobec powyższego na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 19 maja 2016 roku powód nabył wierzytelność wobec pozwanego.

(pozew k. 3-5)

W dniu 29 grudnia 2016r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 1756/16 Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając żądanie powoda w całości.

(nakaz zapłaty k. 24)

Pozwana wniósła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa. W sprzeciwie pozwana wskazała, iż powód nie wykazał w żaden sposób, że wierzytelność istnieje albowiem nie przedstawił na tą okoliczność żadnego dokumentu. Pozwana natomiast nie przypomina sobie, że taką umowę zawierała. Dodatkowo pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 27-32)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód nabył wierzytelność od (...) Bank (...) SA w W. w stosunku do osoby o danych H. M. PESEL (...) wynikającą z umowy kredytu nr (...).

(okoliczności bezsporne, załącznik do umowy k. 14 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie odpisów dokumentów przedłożonych przez stronę powodową poświadczonych za zgodność z oryginałem przez fachowego pełnomocnika powoda - radcę prawnego. W ocenie Sądu ww. dokumenty prywatne stanowią wiarygodny dowód w niniejszej sprawie, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, ani też nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

W niniejszej sprawie powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) 211 z siedzibą we W. domagał się od pozwanej H. M. zapłaty kwoty 26 457,17 zł. W tym stanie rzeczy podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 69 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz.U.2015.128) w zw. z art. 509 k.c. Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast, jak stanowi art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W ocenie Sądu powód w niniejszej sprawie nie udowodnił powództwa co do zasady oraz co do wysokości zgodnie z obowiązującą zasadą wynikającą z art. 6 k.c. Pozwana podnosiła w niniejszym procesie zarzuty dotyczące istnienia zobowiązania oraz jego wysokości. Powód nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających zawarcie umowy bankowej przez pozwaną z jego poprzednikiem. Powód ograniczył się do przedłożenia załącznika do umowy przelewu wierzytelności wskazującej dane dłużnika, numer umowy oraz wysokość zaległości. Dodatkowo powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia. Zgodnie z treścią art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. W wyroku z dnia 2 kwietnia 2008r. w sprawie o sygnaturze akt III CSK 302/07, OSN 2009 Nr B, poz. 37 Sąd Najwyższy wskazał, że „do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 118 k.c. nie jest wymagane, aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe, prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością”. Bez wątpienia przedmiotowe roszczenie związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej przez poprzednika prawnego powoda (banku), jak i powoda, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się nabywaniem wierzytelności. Stąd też należało przyjąć trzyletni termin przedawnienia dla roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania, a wynikającego z umowy kredytu (zawartej według twierdzeń powoda 23 lutego 2007 roku). W niniejszym postępowaniu powód nie zaprzeczył podnoszonemu przez pozwaną zarzutowi przedawnienia roszczenia.

Wobec powyższego Sąd na mocy art. 69 ustawy Prawo bankowe i art. 509 k.c. stosowanych a contrario w zw. z art. 118 k.c. oddalił powództwo.

Na podstawie art. 98 k.p.c. z zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego określoną od wartości przedmiotu sporu w oparciu o stawkę wynikającą z § 2 punkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie wysokości opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu brzmieniu obowiązującym od 27 października 2016 roku, natomiast 17 zł. tytułem opłaty od pełnomocnictwa.